

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC

Z OBSAHU:

Pohodový bál v Dělnickém domě
Exkurze do Moraviapressu
Den otevřených dveří na velvyslanectví
450 ml naděje
Zákoutí, kam se rád vracím
VIDA Science Centrum
Srdíčkový den
Rozhovor s paní učitelkou Dobrovolnou
... a mnoho dalšího

Školní rok
2018 / 2019
3. číslo
ŠKOLNÍ ČASOPIS

MAZEC

POHODOVÝ BÁL V DĚLNICKÉM DOMĚ

Dne 8. 3. 2019 se uskutečnil ples naší školy. Jeho organizátory se tradičně stali žáci třetích ročníků obou oborů pod vedením svých třídních učitelů. Akci zahájil v 18:00 v Dělnickém domě v Břeclavi moderátor Michal Punčochář ze třídy MM3. Po jeho přivítání a proslovu třídních učitelů přišlo na řadu první vystoupení večera. Jednalo se o polonézu žáků třetích ročníků. I když se jí nezúčastnili všichni studenti, bylo to velice krásné a bezchybně nacvičené vystoupení. Tanečníci a tanečnice za svůj výkon získali obrovský potlesk, a to dokonce vestoje.

Poté následovala volná zábava, kterou zpestřilo dvojnásobné taneční vystoupení skupiny E. M. Dancers z Břeclavi. Se svojí yoyo-show se také prezentovala Veronika Kamenská, dcera naší paní ředitelky.

Nesměla chybět ani bohatá tombola, ve které byly nádherné a užitečné výhry. Dále se volil král a královna plesu. Po zásluze se jimi stali pan učitel Kalabis a naše paní sekretářka Míša. Samozřejmě by to nebylo ono bez hudby, o kterou se nám postaral DJ Radim Blažek, který hrál opravdu super písničky, a to až do ranních hodin.

Musím uznat, že letos se ples opravdu velice povedl – vše bylo do detailu promyšlené a nachystané. Hlavně šlo vidět, že si večer všichni užívají a skvěle se baví, a to je důležité. Žákům za přípravu náleží velká pochvala, protože si na večer dali opravdu záležet, a tak to má být. Věřím a doufám, že příští rok se opět sejdeme v tak perfektní atmosféře, jaká byla letos.

Klára Kovaříková, ZA4

EXKURZE DO MORAVIAPRESSU

V pátek 8. března jsme se my, žáci MM2 a MM3 po velké přestávce vydali s panem učitelem Zachodilem do Moraviapressu, největší tiskárny v regionu, abychom se dozvěděli něco nového o této firmě. Čekali jsme u vратnice asi 10 minut, než nás pan manažer pustil dovnitř a prohlídka mohla začít.

U vchodu jsme se ptali na otázky různého typu, například kolik se denně vyrobí letáků. Bylo to v řádech milionů za 24 hodin, takže jsme to raději ani nepře počítávali na minuty, jelikož bychom se nedopočetali.

Vstoupili jsme dovnitř a jako první nám náš průvodce ukázal výrobu tiskové formy.

Dozvěděli jsme se, že se používají pouze čtyři barvy, které jsou potřebné k vytištění impozantních letáků a novin.

Navštívili jsme si i sklad, kde se papír ukládá. Viděli jsme tam obrovské role. Kolik stromů na ně asi padlo? Pak jsme si prohlédli samotný tiskový proces včetně dokončovacího zpracování.

Ptali jsme se i na průměrný plat. Je to údajně 25 000 Kč, což je na můj vkus vcelku málo, když se docela nadřou. Jsem ráda, že jsem na tak úžasnou exkurzi šla, jelikož jsem se dozvěděla mnoho nových věcí.

Lenka Krůzová, MM3

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ NA VELVYSLANECTVÍ ČLR

Dne 13. prosince 2018 jsem se opět zúčastnil facebookové soutěže, kterou pořádá Velvyslanectví Čínské lidové republiky v České republice, a již potřetí jsem využil pozvání k návštěvě této instituce.

V prostorách velvyslanectví bylo opět živo. Slavnostní recepce byla zahájena proslovem nového velvyslance Čínské lidové republiky v ČR Jeho Excelencí panem Zhang Jianminem, který srdečně přivítal všechny přítomné. Zmínil se o 40 letech reformu a otevírání se světu a o současných česko-čínských vztazích, které slaví 69 let. Pan velvyslanec Zhang Jianmin si je

vědom, že mládež představuje novou sílu pro pokračování tradičního přátelství. Závěrem vyjádřil přání, abychom využili příležitost k získání vědomostí a hlubšího porozumění Číny a v budoucnu podporovali další přátelský rozvoj česko-čínských vztahů.

Bohužel proslov nebyl ani v čínštině, jak tomu bylo za jeho předchůdců Její Excelence paní Ma Kequng, ani v češtině, nýbrž v angličtině, což mě trochu mrzelo.

Akce se zúčastnilo více než 300 lidí, z nichž nejstaršímu bylo 80 a nejmladšímu 7 let. Bylo zasláno na více než 100 esejů, já jsem získal 3. místo.

Dále následoval volný program, ale ještě předtím jsme měli možnost zhlédnout čínské bojové umění. Ve volném programu jsem si promluvil za asistence tlumočnicka s paní atašé Zhang Ming a s Jeho Excelencí panem Zhang Jianminem.

Ochutnávka z tradiční čínské kuchyně, čínská hudba, vystřihovánky, kaligrafie, tu-zhou malba – to vše si člověk mohl ozkoušet a zažít. Co mi však udělalo největší radost, byla kniha O správě státu Xi Jing ping v češtině a další brožury.

Bylo mi ctí být opět u toho a stát se tak příkladem přátelského sblížení obou zemí.

Michal Punčochář, MM3

450ML NADĚJE

Dne 7. února 2019 jsme se my, vybraní žáci 3. a 4. ročníku oboru zdravotnický asistent, zúčastnili akce s názvem „450 ml naděje“, která je na hematologicko-transfuzní stanici. Darovat mohl každý student, který dovršil věku 18 let. Šlo tedy vždy o prvodárce. Celá akce spočívá v dobrovolném darování krve, která je následně podávána jak na standardních odděleních nemocnice, tak na jednotkách intenzivní péče či na transfuzním stacionáři.

Toho dne jsme se tedy pod vedením paní učitelky Viery Sucháčové vydali do břeclavské nemocnice. Dorazili jsme tam něco kolem půl deváté a už se to zde jen hemžilo prvodárci. Jako první nás uvítala ambasadorka projektu a poté si nás převzaly sestřičky, které nám před odběrem předaly dotazník k vyplnění. Následně si od nás vyptaly kartičku pojišťovny a občanský průkaz a zapsaly nás do evidence. Byla nám přidělena čísla a

mezi tím, co jsme čekali na kontrolní odběr, jsme si dali něco k pití a k zakousnutí.

Po kontrolním odběru nám paní doktorka sdělila důležité informace o tom, kdy darovat, kdy ne apod. Poté si nás volala po jednom a sdělila nám, zda je náš krevní obraz v pořádku. Pokud ano, byli jsme posláni do odběrové místnosti a ten pravý odběr mohl začít.

V odběrové místnosti se každý z nás posadil na křeslo, kde mu sestra zavedla jehlu do žíly, dala balonek do ruky a pak už zbývalo jen mačkat. Samotného odběru jsem se docela bála, ale nakonec to bylo skvělé. Sestřičky jsou velice sympatické a šikovné. Ani jsem nevěděla, že mě píchla.

Až na drobné zamotání hlavy to byl úžasný zážitek. Určitě budu chodit darovat pravidelně. Teď, když budu na oddělení někomu podávat transfuzi, vyskočí mi v hlavě, že je to možná právě moje krev, která může někomu zachránit život.

Hana Mildnerová, ZA3

ZÁKOUTÍ, KAM SE RÁD VRACÍM – povídka

Každý má své oblíbené místo, kam se rád vydává, když potřebuje být chvíli sám nebo si odpočinout od chaosu světa. Mojí antistresovou destinací je nedaleký nově zbudovaný most, tyčící se nad kalnou řekou proudící pod ním. Není příliš vysoko, ale když se dostanete na jeho kraj, dokáže vyvolávat závratě. Na tomto monstrózním kolosu rád sedávám a shlížím na hladinu vody tak, jako když inkvizice vyhlíží své hříšníky. Voda je povětšinou klidná, zachycená do koryta kachličkových stěn a málokdy dosahuje významných výšek.

Okolí je nasyceno mnohými vysokými stromy, které v nočních hodinách zajišťují dostatečnou hustotu temnoty. Ze severu se táhne výjimečně odporná hliněná cesta pokrytá odpadky, které tu zanechaly vyvinuté opice. Kompozice tohoto druhého domova narůstá do nesmírných výšin, pokud je období plného měsíce a jeho luminiscenční paprsky prostupují skrz tichou oblohu a odrážejí se na povrchu říční

vody, což osvítlí celého několikátunového obra spojujícího dva břehy.

Tato lokalita pro mě není významná jenom pouhým vzhledem prostředí, ale specifickou vůní linoucí se smyslnou krajinou. Povětšinou je to závan, ze kterého lze cítit svobodu, lásku, čerstvost přírody, zrelé části kovu smíchané s novou zinkovou barvou, pach špinavé rybníkové tekutiny a ryb žijící v ní, potěšení z nádechu plného klidu.

Tento úkryt před šíleností nové doby má své kouzlo a pozitivní účinky na vnitřní rovnováhu, vydává auru míru, pochopení. I když se zpočátku zdá nepěkným, člověk postupem času zjistí, že je to nejlepší místo na myšlení, spojení s jakýmkoli bohem či bohy, či s prostým ateistickým pátráním po své vlastní podstatě. Každý by měl mít takovéto své útočiště, jež využije v době nejvyšší nouze nebo prostě když neví, co má dělat dál.

Jan Vaicenbacher, OM4

Ilustrace: Pavlína Babičová, ZA2

ANGLICKÉ DIVADLO „LAST WISH“

V úterý 12. března se první ročníky tříd MM2 a ZA2 vydaly do břevclavského kina Koruna na divadelní představení. Bylo nám řečeno, že toto divadlo bude mluveno v angličtině, a proto jsme se v hodinách angličtiny připravili. Procvičovali jsme slovíčka a fráze, která na představení budou používány.

Myslím, že divadelnímu představení bylo celkem lehké rozumět, angličtina byla moderní a běžně používaná. Děj divadla byl docela neobvyklý a představení bylo i vtipné a blízké věku návštěvníků. Herci měli

také pěkné kostýmy a skvěle hráli i mluvili anglicky.

Představení trvalo asi hodinu a půl, což bylo podle mě ideální. Nenudili jsme se, ale zároveň nebylo moc krátké, ani dlouhé. Po skončení divadla jsme hercům věnovali dlouhý potlesk a odebrali jsme se zpět do školy.

Představení „Last Wish“ splnilo mé očekávání a příští rok by se mohlo konat znovu.

Karolina Rostock, MM2

NEDEJ POKUŠENÍ ŠANCI!

Dne 27. 3. 2019 šla naše třída na přednášku o drogách v kině Koruna. Doufala jsem, že se o těchto návykových látkách dozvím něco nového, například odstrašující příběhy lidí, kteří byli závislí, jaké stavy způsobují různé drogy a podobně.

Když jsme došli do kina, bylo poloprázdné, ale postupně se začalo zaplňovat, jelikož zde byly skoro všechny střední školy z Břevclavi. Čekali jsme poměrně dlouho, než přednáška začala. Moderátor mluvil o tom, co se bude dít a vysvětloval nám, jak to bude probíhat. Po něm měl asi hodinu proslov pán z nadace „Podané ruce“, jenž se věnuje pacientům, kteří se zbavují své závislosti na drogách. Během

přednášky bral také moderátor lidí z publika, aby přednášku trochu oživil.

Po vystoupení pána z nadace přišel kriminalista, který nám pouštěl různá videa, například jak to vypadá, když bouchne nádoba, v níž se připravuje droga. Také nám ukazoval fotky lidí, kteří při této explozi zemřeli. Poté dostala slovo tisková

mluvčí břevclavské policie Kamila Haraštová, která mluvila o auto-nehodách, při nichž byli řidiči pod vlivem drog. Nakonec proběhl rozhovor s mladým mužem, který je bývalý narkoman. Mohli jsme se ho ptát na různé

otázky a on nám mile odpovídal.

Celkově se mi přednáška líbila, i když mi přišlo, že byla až moc zdlouhavá.

Justýna Zajícová, MM1

VIDA! SCIENCE CENTRUM

Dne 23. 4. 2019 třídy MM1, PS1, ZA2 a MM2 navštívily brněnské VIDA centrum, kde si mohly vyzkoušet spoustu pokusů z fyziky, biologie i chemie.

Celá cesta započala na nádraží v Břeclavi, kde byly nakoupeny lístky. Sraz byl v půl osmé, ale i přesto pár lidí přišlo se zpožděním. Čekali jsme na vlak, jenž měl přijet na první kolej. Po přesunu do Brna bylo ujasněných pár organizačních věcí, rozdaly se vstupenky a dále jsme pokračovali do sálu.

Prvním bodem programu byl 3D film o světě oceánu. Troufám si napsat, že všechny zaujal. Bylo zajímavé dozvědět se

něco málo z prostředí vodních živočichů, ohrožení přírody apod. Druhým bodem se stalo libovolné procházení celého areálu a zkoušení všemožných aktivit. Nejvíce mě potěšila točící místnost, ve které jsem si užila s přáteli spoustu zábavy. Potom také telefon z prvního patra do přízemí.

Celou akci bych hodnotila kladně. Bylo to příjemné povyražení, zvláště po Velikonocích, jež byly pro mě spíše stresem. Na závěr bych poděkovala celému pedagogickému doprovodu, který tvořil pan učitel Zachodil, pan učitel Kalabis a paní učitelka Slavíková. Díky nim jsme se v pořádku dostali všichni domů.

Lucie Tajovská, ZA2

ZA VĚDOU DO BRNA

Dne 23. 4. 2019 jsme se my, žáci prvního a druhého ročníku společně s paní učitelkou Slavíkovou a pány učiteli Zachodilem a Kalabisem vydali na exkurzi do brněnského vědeckého centra Vida.

Ráno v 7:40 jsme vyjžděli z Břeclavi a do Vida centra jsme se dopravili něco málo po deváté hodině. Nejdříve byl nám zde promítnut film, který nám popisoval různá tajemství světových oceánů zejména v oblasti živočišné, potom jsme mohli

procházet areál a vyzkoušet si různé pozoruhodné pokusy z fyziky, chemie či biologie. Pro zdravotáky zde bylo připraveno několik stanovišť zaměřených na somatologii a na první pomoc. Strávili jsme zde několik hodin.

Tuto akci bych ohodnotil velmi přínosně, byla zde zábava i poučení a mohli jsme se personálu zeptat na věci, kterým jsme nerozuměli.

Alessandro Ritacco, MM2

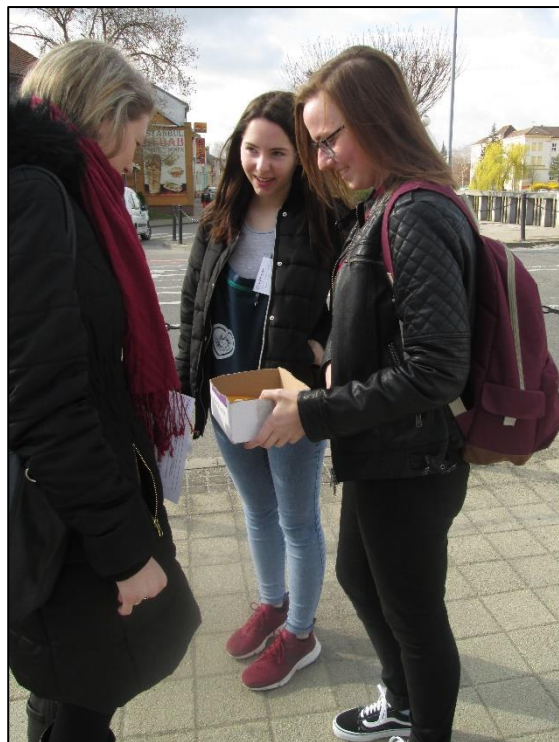
JARNÍ SRDÍČKOVÝ DEN

Tato akce proběhla 27. 3. 2019. Byli jsme v naší třídě rozdělení do dvojic a posláni na různá stanoviště, abychom prodávali věci, které jsme si objednávali u společnosti Život dětem, například magnety, klíčenky, žetony do nákupních košíků a podobně. Já jsem byla

s Aničkou. Protože nerada mluvím s cizími lidmi, tak po celou dobu mluvila Anička. Vysvětlovala, proč to prodáváme, co máme za věci, kolik ta věc stojí atd. A já? Já jsem lidem podávala magnetky a další předměty

a ani jsem necekla, ale nijak mi to nevadilo. Byla jsem ráda, že jsem s někým, kdo se nebojí a nestydí se.

Lidé byli často nepříjemní, navíc jsme narazily i na dvě paní, které si nás všimly, ale schválně se nám před obličejem vyhnuly, což bylo opravdu neslušné a nevhodné. Naopak se našli i ti, co byli velmi milí a i štedří. Ve finále jsme s Aničkou prodali vše během hodiny a byly jsme ve škole nejdřív!

Natálie Lazarová, ZA2

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU DOBROVOLNOU

Chtěla jste se vždy stát učitelkou?

Během školních let jsem měla mnoho vysněných povolání, ale učitelka mezi ně nepatřila. Určitě na to měl vliv fakt, že oba rodiče jsou učitelé. Postupem času jsem ale zjistila, že práce učitele mi je blízká. Několik let jsem jezdila jako vedoucí na tábory, vedla různé kroužky a pracovala jako lektor

environmentálního vzdělávání. Myslím, že povolání učitele si našlo spíš mě a já jsem pochopila, že toto povolání je svým způsobem i poslání.

Jaké školy máte vystudované?

Po základní škole jsem nastoupila na Obchodní akademii v Břeclavi, obor Ekonomické lyceum. *(pokračování na str. 10)*

(pokračování ze str. 9) Nechtěla jsem jít na gymnázium, ale zároveň jsem chtěla mít možnost jít na vysokou školu. Ekonomické lyceum byl v té době takový kompromis mezi gymnáziem a obchodní akademií. Po maturitě jsem začala navštěvovat Mendelovu univerzitu, Agronomickou fakultu, obor Agroekologie. Tento obor mě začal velmi bavit, našlo se určitě pár předmětů, které mi nebyly blízké, ale celkově mi tento obor přišel zajímavý od začátku

zdravou rodinu, dobrou práci, která mě baví a mít vlastní bydlení.

Měla jste na SŠ nebo VŠ předmět, který Vám vyloženě nešel?

Neřekla bych, že by mi vyloženě něco nešlo. Většinou to bylo o lenosti se připravovat. Nejvíce se tato lenost projevila na střední škole. Proto některé roky moje vysvědčení nebylo moc ukázkové a trochu mi to ztížilo cestu na vysokou školu. Musela jsem tehdy

studii až po konec. Nevýhodou tohoto oboru je široký záběr, takže pro budoucí povolání je potřeba aby se člověk nějak začal specializovat. Z toho důvodu jsem během magisterského studia nastoupila ještě na obor Učitelství odborných předmětů, který je vyučován v rámci Institutu celoživotního vzdělávání na Mendelově univerzitě. Už jsem tak nějak tušila, že mi je životní prostředí v kombinaci se vzděláváním blízké.

Jaké jsou Vaše životní cíle?

Nemám dlouhodobé cíle. Snažím se žít okamžikem. Určitě bych ale chtěla mít

kvůli tomu víc zabojovat. Naštěstí se podařilo a na vysokou školu jsem se dostala na odvolání. Tu jsem absolvovala velmi dobře, magisterské studium jsem dokonce zakončila s červeným diplomem (aniž bych se o to nějak snažila).

Co Vás baví na této profesi?

Různorodost každé hodiny. Člověk musí být pořád ve střehu, mít aktuální informace a v podstatě se pořád učit, ať už od nadřízených, kolegů, tak i od žáků.

(pokračování na str. 11)

(pokračování ze str. 10)

Snažíte se zpestřit hodiny, pokud vidíte, že probíraná látka studenty nebaví?

Snažím se využít zkušeností, které jsem získala, když jsem pracovala jako lektor. Vždy záleží na více okolnostech, ale zpětně si uvědomuji, že mě několikrát odradil i přístup žáků, kdy snaha udělat hodinu zajímavější byla po zásluze potrestána nezájmem ze strany žáků. Vždy se snažím reagovat podle přístupu žáků. Pokud zařadím nějakou aktivitu nebo sledování dokumentu a vidím ze strany žáků nezájem, tak mě to dost odradí. Určitě bych uvítala i větší snahu žáků a nebránila bych se ani tomu, kdyby nějakou zajímavost k tématu navrhli oni.

Kdybyste měla možnost někam okamžitě odcestovat, kam by to bylo?

Nejsem moc dobrodružné povahy, ale pokud si dokážu představit stát, kde bych mi

nevadilo žít, tak je to Slovinsko. Mají krásnou přírodu a jsou velmi ochotní a pořádní.

Jakou hudbu posloucháte?

Nemám vyhraněný nějaký hudební styl. Líbí se mi různé žánry. Mezi mé oblíbenější skupiny patří například Nirvana, Iron Maiden, Metallica, ale i Jelen, Voxel. Vzhledem k tomu, že mám čtrnáctiměsíční dcerku, tak teď poslouchám také Štístko a Poupěnka, Čiperkové, Fiha Tralala a podobné. :-)

Hrajete na nějaký hudební nástroj?

Hrála jsem na zobcovou flétnu asi od školky do třetí třídy, teď občas hraji pro dceru. Naštěstí jsem to nezapomněla. Umím také pár písniček na její dětské klávesy. Na hraní hudebních nástrojů jsem neměla trpělivost a také čas, věnovala jsem se spíše sportovním kroužkům.

Ptala se: Adéla Wunschová, MM2

PONOŽKOVÝ DEN

21. března 2019 proběhl Světový den Downova syndromu – Ponožkový den. Tento den byl věnován všem lidem, kteří jsou jiní. Datum nebylo vybráno náhodně – Downův syndrom je způsoben ztrojením dvacátého prvního chromozomu – odtud pochází číslíce 21 a 3. Ponožkový den je také symbolika, neboť oblečené ponožky připomínají písmeno X, když dáte nohy patami k sobě. A když máte každou ponožku jinou, poukazuje to na poruchu chromozomu X.

I na naší škole jsme se alespoň symbolicky připojili k těm, kdož chtějí poukázat na pozitivní i problematické aspekty, které s sebou život s chromozomem navíc přináší.

M. Zachodil, šéfredaktor

MOJE ZHODNOCENÍ PRVNÍHO POLOLETÍ

Když jsem v září nastoupila na střední školu, tak jsem měla strach, že si s novými spolužáky nebudu dobře vycházet, ale na druhou stranu jsem se těšila na nové lidi a třeba i kamarády.

Strach z nových spolužáků první měsíc pominul. Nečekala jsem, že si budu s novými spolužáky tak dobře rozumět. Do základní školy jsem nechodila ráda, protože jsem si nerozuměla s ostatními spolužáky.

Pokud porovnám známky zde a na základce, tak je mám velmi podobné, ale přece jenom je mám lepší tady. Jak už jsem se zmínila, na základní škole jsem se s ostatními nebavila, ale tady se bavím se všemi a cítím se dobře.

Povedlo se mi více komunikovat s okolím, a už se tolik nestydím, když mám jít před tabuli prezentovat referát. Taky se mi povedlo získat dvě pochvaly. Jednu za Mikulášskou nadílku a druhou za dobrou docházku. Vadí mi, když občas děláme práci ve skupině a někteří se nezapojí. Jinak bych nic neměnila.

Nela Zimová MM1

Od této školy očekávám, že mě naučí vše potřebné na maturitu a já ji zvládnou. Také jsem očekávala, že budu mít třídu plnou normálních lidí, hodné učitele.

Z mých očekávání se splnilo zatím vše. Na téhle škole jsem moc spokojená a určitě nemám v plánu přestupovat na jinou školu. Je tu velmi příjemné prostředí.

Moje odborné předměty mě všechny baví. Je zajímavé se učit o lidském těle, jak

vše spolupracuje atd. Také mě baví, když se učíme, jak v budoucnu budeme pečovat o lidi v nemocnici. Bojím se jediné věci, a to je praxe.

Co by se mohlo zlepšit? Já osobně bych neměnila nic. Se vším jsem spokojená.

Grbavčicová Táňa, PS1

Když jsem přišla na tuto školu, očekávala jsem, že se budu muset každý večer učit, že budu muset dělat každý týden prezentace a tak podobně. Naštěstí byla realita jiná. Učit se sice musíme, ale ne až tak moc. Také jsem se hodně bála ekonomiky a matematiky, ale oba předměty tak nějak zvládám. Povedlo se mi mít na pololetní vysvědčení průměr 1,50, tím pádem jsem získala stipendium, za které jsem byla vážně ráda. Celkově si myslím, že se mi na této škole docela daří, hlavně v angličtině.

Přesto to všechno dobré si ale stejně myslím, že by se pár věcí mohlo změnit a zlepšit. Naše vztahy s určitými učiteli nejsou úplně nejlepší, ale myslím si, nebo spíš doufám, že se to změní.

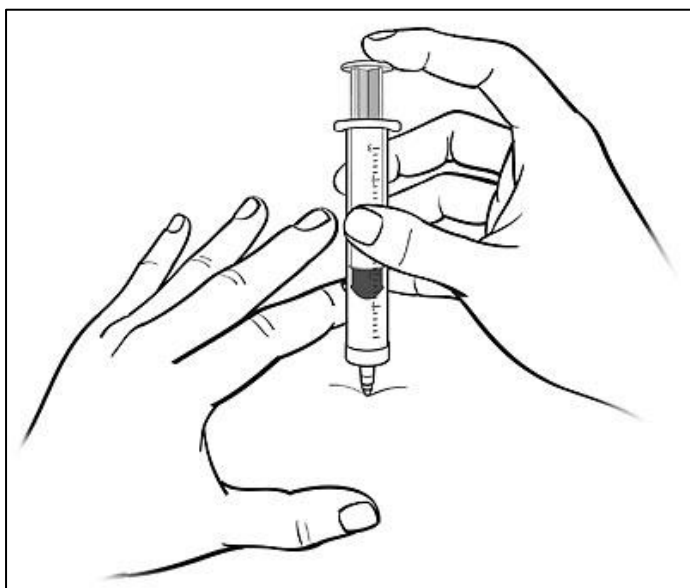
Celkově bych tuto školu zhodnotila jako velmi dobrou, většina pedagogů se chová přátelsky a mile, na rozdíl třeba od základní školy, kde kontakt mezi učiteli a žáky nebyl tak osobní. Také jsem ráda, že je naší třídní učitelkou paní Trubačová, jelikož řeší naše problémy a snaží se nám pomáhat. Na této škole se mi líbí a jinač bych nejspíš nepřestoupila.

Justýna Zajícová, MM1

MOJE DOSAVADNÍ PRAXE V NEMOCNICI

První zářijové dny školního roku jsme začali my, žáci třetího ročníku, docházet na odbornou praxi do břevclavské nemocnice. Do nemocnice chodíme dva dny v týdnu, a to v pondělí a úterý od půl sedmé do třičtvrtě na dvanáct. Standardně chodíme i se žákyněmi 4. ročníku zdravotnických asistentů, takže jsme na školních pracovištích namíchaní. Mezi naše úseky patří interní oddělení A, což je mužská jednotka, dále chirurgie A, která je typická převazy septických ran a v ne-poslední řadě působíme i na oddělení neurologie. Zde se setkáváme hlavně s pacienty trpící bolestmi zad či po cévních mozkových příhodách.

Naše skupiny čítají většinou 10 studentů, kteří v dané dny pracují na určeném oddělení. Náš den začíná v 6:25 před oddělením, kde nás přebírá paní učitelka, která má na starost dané pracoviště. První den praxe jsme se seznamovali s oddělením, jeho organizací, režimem a personálem. Další dny

jsme začali vykonávat téměř veškeré výkony, které se zde naskytly.

Na oddělení chirurgie začíná den hygienou, kdy zajišťujeme očistu hlavě u ležících či částečně soběstačných pacientů. Hlavním specifikem jsou již zmiňované převazy ran, ať už se jedná o bércové vředy, flegmónu dolních končetin, amputované končetiny či jiné defekty. Za svou praxi na chirurgické jednotce jsem se naučila podávat léky, injekce, odebírat krev, zavádět kanylu, podávat infuze a klyzma a samozřejmě převazovat rány. Co se týče převazování ran, tak mi nejvíce dala stáž na chirurgické ambulanci, kde jsem měla možnost dostat se ke převazům všech druhů. Od diabetických defektů po vytahování stehů.

Interní oddělení je typické opravdu širokým spektrem chorob a konzervativní terapií. Je tam také často hodně imobilních pacientů a pacientů v terminálním stádiu nemoci. Nejčastěji se zde setkáváme se srdečním selháním, jaterní cirhózou nebo s onkologickými diagnózami.

Neurologické oddělení se zabývá terapií neurologických obtíží, jako jsou bolestivé onemocnění páteře, onemocnění mozku nebo také onemocnění nervů.

Zatím nás praxe naučila opravdu hodně a my se těšíme, až naše zkušenosti rozšíří souvislá měsíční praxe a také stáže v nových odděleních jako je dětské, porodní, gynekologické a další ve 4. ročníku.

Hana Mildnerová, ZA3

BESEDA S MGR. BARBOROU TALACKOVOU

Dne 8. 2. 2019 se konala beseda s náměstkyní břeclavské nemocnice Barborou Talackovou. Probíhala necelé dvě hodiny v třídě ZA4 a účastnil se jí 3. a 4. ročník zdravotnického oboru. Její prezentace byla velice zajímavá, protože už na začátek nám pustila píseň o kardiopulmonální resuscitaci, čím si získala pozornost nás všech.

Dále nám popisovala případy lidí pod vlivem alkoholu, čímž se nám snažila ukázat, jaké mohou být následky jeho konzumace pro okolí. Například nám uvedla, jak muž pod vlivem alkoholu za volantem zničil život pohledné sedmnáctileté dívky a změnil její pohlednou tvář na nějaké monstrum.

Jako další příklad nám uvedla příběh z její vlastní praxe, kdy zachraňovala život jednoho pána bez domova, kterého našla při teplotě 24°C, což by pro většinu z nás znamenalo smrt. Neměl hmatatelný pulz a ani nedýchal, ale díky podchlazení byl jeho metabolismus zpomalený. Celková resuscitace trvala více jak čtyři hodiny, ale pán byl nakonec zachráněn a po nějakém tom měsíci v nemocnici začal žít normální život. Našel si přítelkyni, práci, byt a odmítl sociální dávky, což lze považovat za novou šanci pro něj.

Beseda byla opravdu obohacující a všechny nás ohromně bavila.

Aneta Pavelková, ZA3

PROJEKTOVÝ DEN – „ROZPOČTI TO!“

Ve středu 20. března se na naší škole konal projektový den na téma finanční gramotnost. Ve třídě MM3 se shromáždily třídy prváků, druháků a tře-táků z obou oborů.

Přijeli k nám pracovníci z jedné brněnské vzdělávací agentury. Na začátku se nám představili, pověděli nám, jakou funkci vykonávají a krátce vysvětlili, co to znamená. Promítli nám krátkou prezentaci a vysvětlili, co nás dnes čeká. Řekli nám, že budeme hrát celodenní hru a naučíme se v ní, jak zacházet s penězi, jaké jsou výdaje na běžného člověka a jak být v celkovém plusu.

Na začátku hry jsme si udělali krátký test, který nás přiřadil do skupin, ve kterých budeme na úkolech pracovat. Potom jsme se rozdělili do jednotlivých tříd – někdo byl v MM3, jiní zase ve zdravotnické nebo počítačové učebně.

Hra spočívala v tom, že si vytvoříme postavu, její životní příběh a budeme se ucházet o práci. Museli jsme jít na pracovní pohovor, kde se rozhodlo, zdali jsme do práce přijati, a na kterou pozici. Také jsme pracovali na rozpočtu naší postavy a vytvořili jsme krátkou prezentaci.

Očekávání jsem asi neměla žádné, protože jsem nevěděla, co si mám představit. Možná jen, že se dozvím, jak zacházet s penězi.

Myslím, že se akce docela povedla, ale nebyla zorganizovaná úplně nejlépe, takže tu byl chvílemi docela zmatek. Jinak mě to ale celkem bavilo a dozvěděla jsem se, jak to v životě funguje s financemi a jak s nimi tedy zacházet.

Karolina Rostock, MM2

PROJEKTOVÝ DEN S POLICIÍ ČR

V pondělí 15. dubna naši školu navštívili policisté, kteří se nám celý den věnovali a snažili se nám objasnit, co je náplní tohoto povolání. Jejich výklad doplňovaly prezentace s obrázky z míst nehod. O jednotlivých nehodách, jejich průběhu a následcích nás informovala tisková mluvčí PČR Mgr. Kamila Haraštová. Její kolegyně nám půjčila speciální brýle s různými efekty, díky kterým jsme zjistili, jak vidí lidé pod vlivem drog, marihuany, alkoholu atp.

Personální pracovník a náborář PČR Bc. Miroslav Měchura nám pověděl o kritériích pro přijetí do služby policie, o fyzických testech a psychotestech. Následně jsme řešili IQ test, bránili se před sehraným útokem a vyslechli si základní informace o práci cizinecké policie, která např. kontroluje dokumenty cizinců přejíždějících přes hranice.

Celá akce se mi moc líbila a doufám, že k nám ještě někdy přijedou a předvedou nám slíbenou střelbu z pistole se slepými náboji!

Pavína Zachovalová, ZA2

Projektový den začal u nás prváků personálistikou, kde byla řeč o přijímací zkouškách k policii. O všem, co jsme potřebovali vědět, nám povídal Bc. Miroslav Měchura, který nás seznámil i s některými úkoly v psychotestech.

Jako další jsme měli tiskovou mluvčí Mgr. Kamilu Haraštovou, která tam byla s dopravní policií. Měli jsme možnost vyzkoušet si alkohol tester a test na drogy. Přítomná policistka nám dala vyzkoušet brýle, které simulovaly vidění v různých situacích, například vliv marihuany, alkoholu a jiných omamných látek. Bylo to zajímavé si zkusit tyhle věci na vlastní oči. Dále nám ukazovali fotky z dopravních nehod z našeho okolí.

Dále nás navštívil zástupce cizinecké policie. Tohle téma bylo pro mě nejmíň záživné. Popisoval nám senzory a čidla, která se nalepila na auto za účelem zachycení srdečního tepu nelegálního pasažéra.

Závěr dne patřil sebeobraně. Nejdříve nám instruktor na videu ukázal, podle jakých zásad bychom měli postupovat při setkání s agresorem. Následně jsme měli zabarikádovat dveře, abychom zpomalili útočníka. Lavici jsme posunuli ke dveřím a poskládali jsme je na sebe. Ostatní se schovali pod lavice a ke zdi, aby je útočník co nejméně zranil. Tohle téma se mi líbilo nejvíce, bylo akční a nenudili jsme se.

Horčíčková Karolína, PS1

POSLEDNÍ ZVONĚNÍ MATURANTŮ

V pátek se s námi rozloučili žáci čtvrtého ročníku oborů vzdělávání Zdravotnický asistent a Obchodní manažer. Prožili zde s námi část svého života. Nyní je čeká závěrečná fáze maturitní zkoušky.

Na naší škole už se stalo tradicí, že závěrečný den těchto žáků ve škole není spojen pouze s posledním zvoněním a předáváním ročníkových vysvědčení, ale také s aukcí různých zajímavých komodit,

kterými nejsou jen záležitosti hmotné povahy (poživatiny, žertovné předměty apod.), ale i různé bonusy ze strany učitelů. Akce proběhla za účasti všech žáků i pedagogů v družném a zábavném duchu a nám nezbyvá než popřát maturantům mnoho zdaru a štěstí při konání zkoušky dospělosti a mnoho úspěchů v dalším životě.

-red-

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC

Školní časopis

Soukromé SOŠ manažerské a zdravotnické s. r. o., Slovácká 1a, Břeclav

ŠÉFREDAKTOR:
REDAKČNÍ TÝM:

Mgr. Milan Zachodil
MM2 (pro školní rok 2018/2019):

Jankovičová Martina
Konečná Lucie
Limová Daniela
Ritacco Alessandro
Rostock Karolína
Wunschová Adéla

Slovácká 1a, 690 02 Břeclav

www.mzbv.cz

ssoss.breclav@post.cz